

Страничка на редактора

Вие държите в ръцете си поредната книжка на нашето списание — Списанието на Българското геологическо дружество. Тя е последната на нашия редакционен екип. Добра или лоша, ще отсъдите Вие.

Ние се опитахме да направим най-доброто, което можахме. Имаме технологична промяна. Книжката беше подготвена съвместно с Академичното Издателство „Акад. М. Дринов“. Съчетахме нашите желания и умения с опита и техниката на Издателството. Академията осигури финансирането. Грях би било да не се признае, че БАН винаги се е грижела отговорно и добронамерено за БГД — едно от най-старите и престижни природозащитни дружества в България.

Проблемите на списанието бяха тревога за нас и най-много за К. Стойкова — нашия секретар на редакционната колегия. Списанието трябва да излиза, въпреки всичко. За съжаление членовете на БГД намаляха, дори много, но Дружеството е живо и ще го бъде. Жива е и неговата Библиотека, а без Списанието тя не би могла да съществува дълго. Ценната чуждестранна периодика и поредици, а така също доста книги продължават да пристигат в Библиотеката, благодарение на традиционния и престижен книгообмен чрез Списанието.

В тази сборна книжка няма рекламни материали. Жалко. Рекламите носят престиж и допълнителни средства, които улесняват Дружеството при решаване на финансовите му проблеми. Така правят всички големи международни и авторитетни издания.

В тази книжка липсват и хрониките на Дружеството, които бяхме започнали да публикуваме преди 4 години. Хрониките не са само летопис, а и канал към Вас, членовете на БГД и читателите на Списанието. В най-големите списания също се отпечатват хроники, по традиция.

През есента БГД направи поредния си конгрес и съвместно с Дружеството на Българските геофизици организира научна сесия. Тя беше очаквана и приета добре от Вас. Търсещият дух на нашия брат-геолог се нуждае от аудитория и изява и сесията постигна целите си.

Иначе в живота на родната геоложка гилдия не се случиха кой-знае какви значителни събития. Имаме си закон за полезните изкопаеми и за водите — двата много обширни и амбици-

озни, но като че ли слабо работещи. Трудно би могло да се посочат резултати от двата закона, които да носят полза на държавата и да помагат на геоложкото знание да се развива. Вече се готвят предложения за промени и в двата закона. Дали не е късно?

Беше предложена и приета стратегия за развитие на отрасъла до 2010 г. Какво става обаче с българската геология, с развитието на минерално-суровинната база, с бъдещите геолози, геофизици, сондьори — едва ли е ясно някому.

Преживяваме поредната водна криза. Във връзка с това трябва да се подчертае, че проблемът не е в недостига на вода. При това, естествените източници са разпределени географски изключително благоприятно върху цялата територия на страната. Все още има воден резерв от нетрадиционни за страната източници. Артезианските води, например. Необходима е реална оценка на природната картина и техническото състояние на ВиК-системите, както и очертаване на най-важните близкосрочни, средносрочни и стратегически задачи в тази жизнено важна област.

Екологичните изследвания набират скорост. Това е добре и в духа на времето. Но екологията не е само природозащита. Природната среда е в значителна степен и геология. А устойчивото развитие?

Съдържателно, книжката е богата. Ние ѝ се радваме и по тази причина. Българската геология върви напред. Тя ще има бъдеще и ще остане национална наука с добро международно признание. За радост и на идващите поколения. И на бъдещата редакционна колегия.

Накрая, на новата редакционна колегия, наследяваща проблемите, тревогите, но и удоволствието да служи на Вас, българските геолози, и да прави Списанието — нашето и Вашето — пожелаваме спорност, радост от постъпването на добри ръкописи, тръпка при отпечатването на следващите книжки и много вяра и надежда в бъдещето.

Българското геологическо дружество, българската геология, геоложки щедрата страна заслужава неблагодарната служба и щастието да се прави наука в областта, към която всички принадлежим, да се търсят богатства в недра на нашите земи и да се вярва в просперитета на народа ни.

*Васил Вълчев,
Заместник-главен редактор
на Списанието на БГД*